

Fredag 7 maj

Första maj, första maj

Veckobladet

är en tidning (ober v) som utkommer i Lund sedan 1975 - några hörde kanske en radiopresentation i programmet "Vår grundade mening" på första maj. Vi konstaterar denna sanning eftersom det här numret når en del nya skånska v-läsare som därmed också får veta om en del distriktsaktiviteter - se sista sidan. Detta är experiment som kommer att upprepas några gånger till under året. Nästa "Skånenummer" utkommer i början av juni. Ni är alltid välkomna att skicka bidrag till VB men särskilt då. Presstopp är den 2.6, adress, telefon, fax m.m. framgår av rödtrycket på baksidan. Där kan man också se hur man gör om man vill prenumera på VB och alltså få alla mellanliggande nummer.

Den här gången rapporterar vi naturligt nog om förstamaj i Lund med omnejd. Till omnejden hör även Stockholm där VB har ett antal läsare.

Installerad

i Lunds Tidskriftsverkstads nya lokal i hörnet på Mårtenstorget är nu Veckobladets redaktion. Här blir nog bra när alla småting har kommit på plats. Vi sitter på bottenvåningen innanför fönstret som vetter mot Hamburgerstället, och vill man att vi ska öppna kastar man lämpligen något på rutan - det är för högt för att man ska kunna knacka. Som vanligt vill vi ha en massa varierade manuskript, gärna redan till nästa nummer.

En historielektion

är rubriken på vänsterpartiets och Röda Kapellets möte nu på lördag kl. 11-12. Det försiggår inte på Mårtenstorget utan i grönskan på Bantorget, och en tanke är att talaren, Lars-Arne Norborg, ska få mer tid att utveckla sina resonemang mellan låtarna än vad ett vanligt appellmöte medger.

Det finns dom som aldrig kan lära av historien, men dit hör inte vänstern.

Bengt Olle Bengtsson var en av inledarna till de politiska samtal som vänsterpartiet anordnat i stadshallen första maj. Han talade om Lundaakademikernas upprop i Dagens Nyheter för ett starkare svenskt engagemang i Bosnien. Han sade att han bestämt sig för att acceptera försvarens makt när han gjorde sin värnplikt som telegrafist. Och det gjorde han för att han hört berättelser från 1945, om hur hans far och andra inkallade plötsligt fått nya vapen för att kunna ingripa till danskarnas försvar om den tyska ockupationsmakten inte retirerade frivilligt. Den gången behövde svenska soldater inte hjälpa till.

Men nu kan de svenska soldaterna och andra europeiska soldater behövas i Bosnien, menade Bengt Olle. Han ville inte att Sverige och ESK ska trappa upp kriget genom att ge vapen till bosnierna eller bomba serbiska ställningar. Han vill att man ska skapa skyddade zoner genom en massiv militär närvaro och sedan försöka frysa kriget genom att utvidga dessa ickekrigsområden.

Tusen blommor

Bengt Olle pratade också om värdet av att en handfull intellektuella deklarerar sin politiska åsikt i tidningen. Skriv på upprop är en genre med anor från Sartre och Beauvoir som kan tyckas löjlig. Och det är den kanske, sade Bengt Olle Bengtsson. Men genren är bra! Förstamaj-

tåget kan också tyckas löjligt, lite patetiskt. Men demonstrationer är också bra! fortsatte han och menade att många stämmer måste göra sig hörda. Låt tusen blommor blomma! som Mao Zedong sade. Att man säger något i tidningsspalter eller på plakat betyder inte att man anser sig sitta inne med några absoluta sanningar. Nej, det är politiska repliker för att få igång ett tänkande som en debatt som förhoppningsvis kan leda till handling. Detta är viktigt på alla nivåer, också i riksdagen, som ju hotas av nedskärning i enlighet med Assar Lindbecks förslag, vilket fått bland andra Bertil Fiskesjö att ryta till och framhäva att vi måste ha många riksdagsledamöter. Annars drunknar våra folkvalda i alla ärenden och reduceras till trötta byten för lobbyister. Om riksdagsledamöterna blir för få hinner de nämligen inte specialisera sig och plocka fram fakta åt varandra utan måste förlita sig på vad experter och lobbyister säger utan att analysera det.

Tegelstenar

Till de som saknar lobbyister hör de protesterande ungdomarna i Malmö. Politikerna där har slagit dövörat till så fullständigt att ungdomarna sett sig nödsakade att tala med tegelstenar. Genom att använda dem som projektiler mot bankernas fönster om natten har de erövrat massmedias och därmed också folkets öra, enligt

Mia Halvarsdotter från ungdomsrörelsen i Malmö, som var en av de andra inledarna i stadshallen.

Hon förklarade att krossandet av bankfönster inte var något de själva ville förhålliga eller var stolta över, utan en nödlösning, ett språk ett tillgrepp i brist på andra. "Sitter det ett barn ute i förorten och gråter, är det ingen som reagerar. Men slår man sönder ett bankfönster tjuvar makten!" Hon sade också att en anledning till att de utförde sabotagen nattetid, var att ingen skulle komma till skada och att inget tumult skulle uppstå. Och att sabotaget trots allt på något sätt ökat folks förståelse för Malmöungdomarnas protester. När de genomförde fredliga demonstrationer tidigare sade människor till dem: "Gå hem med er! Vad tror ni det här tjänar till!" Men nu säger de: "Så bra att ni demonstrerar och visar vad ni tycker! Men ni kan väl låta bli att kasta sten och krossa bankfönster!"

Mia Halvarsdotter kritiserade den rådande högerpolitiken från det lilla perspektivet, med indragning av kuratorstjänst på Rosengårdsskolan och tillsättande av nya kvarterspolisier istället, till det större perspektivet med införande av karensdagar vid sjukfrånvaro, ifrågasättande av aborträtten, svensk EG-anpassning i form av breddade vägar och en ekonomisk politik som omfördelar från de fattiga till de rika.

Tåg mot bankerna

Kritiken mot bankerna gick ingen i banderoller och slagord i Lunda-vänsterns förstamajtåg. Lite försiktigt, som för att inte skrämmas, utnyttjade demonstranterna den grundlagsfästa och omhuldade yttrandefriheten till att ropa slagorden: Känner du stanken från S-E-banken! och Vi vill ha sex, vi vill ha sex, vi vill ha sex timmars arbetsdag!

Enligt rutinerade räknare samlade tåget 800 deltagare mot socialdemokraternas 750. Tåget slingrade sig fram i flödande solsken. I spetsen gick orkestern, som förut på dagen spelat på andra skånska orter, för att förgylla dagen med sitt musikblås. I en härlig röra, utan tillsägelser att

Baksidan av första maj i Lund. Teckning Göte Bergström.

Forts. på sid. 2.

Förstamaj-eftertankar

I Lund räknar vi alltid noggrant vänsterns förstamajtåg. Vi jämför siffran med tidigare år med framför allt med två åtgångar som går samma dag.

Det ena är LO-sektionens/socialdemokraternas i Lund. S är ju ett betydligt större parti men v har sen 1974 haft den längsta demonstrationen. Så var det även i år men avståndet har krympt: v hade 800, s hade 750 deltagare (exklusive inhyrda orkestrar). Det betyder att totalt var sextionde Lundabo var ute på gatan. Det är faktiskt inte mycket, inte mot bakgrund av den ekonomiska krisen och opinionssiffrorna.

I Lund har alltså både v och (mest) s anledning till självkritik för sin dåliga mobilisering. Kan det bli bättre nästa år? Vi har ett förslag av politisk karaktär: samverkan. Vi tror inte att demonstrationstågen utan vidare kan slås samman, men partierna (och inte minst LO-folket) kan markera att man är till stora delar enig i sin kritik av sakernas tillstånd och lokalt beredd att - tillsammans med gröna krafter - ta över det kommunalaregeringsansvaret efter nästa val. Den mesta erfarenheten tyder på att sådana markeringar av samförstånd är populära bland de många perifera anhängarna. Vi tror att en kampanj på temat "Lundavänsterns enhet och mångfald" hade samlat åtskilligare fler, stärkt det egna självförtroendet och oroad borgarna, vilket är en viktig effekt.

V i Lund jämför sej också med v i Malmö. Siffrorna därifrån brukar inte vara så tillförlitliga men i år är det obestridligt att Malmö var fler med sina minst tusen deltagare. Det finns ingen anledning till avund: Malmö är (än så länge) en mycket större stad än Lund och ska rimligen ha en större demonstration.

Att båda tågen ökade jämfört med förra året beror på ett stort tillskott av ungdomar. Men i Lund hängde ungdomarna inte med in på Stortorget där åhörarna f.ö. var ovanligt få. I Malmö däremot följde ungdomen med in i Slottsparken, för efter CH och de andra talarna skulle det bli rockmusik. Detta grepp (som även framgångsrikt provades av LO i Stockholm) för att nå ungdomen var nog bättre än v i Lund, som med sitt Öppet hus och sin lilla kvällsfest mer riktade in sej på att slå vakt om sina medelålders anhängare.

Med markerad samarbetsanda och seriösa försök att få med ungdomen borde arbetarrörelsen i Lund kunna samla dubbelt så många demonstranter 1994. Sen spelar det inte så stor roll om s eller v blir flest.

Första maj ...

Forts. från sid. 1.

gå sex och sex i rad som förr i tiden, kryllade halvgamla och unga om varandra bakom banderolltexter som: För glädje och sensualism - frigör kvinnokraften, Vi skapar inte krisen - vi vill inte betala, Lund förtjänar en rödgrön regering, Nej till EG - ja till hela Europa, Vi accepterar inte barbariet i Bosnien!

Tal på torget

Eva Zetterberg talade på Stortorget som avslutning på demonstrationen. Hon betonade de mest brännande internationella frågorna, Bosnien och Sydafrika. "Srebeniza har fogats till raden av namn i historien efter Treblinka, Guernica och Sharpeville", sade hon. I FN-stadgan står det att Förenta nationerna bildades för att "rädda kommande generationer undan krigets gissel". FN måste göra insatser för att få slut på våldtäkterna och på slakten av barn, kvinnor och äldre. Den etniska rensningen måste stoppas. FN måste skapa en permanent domstol så att inte krigsförbrytare och folkmördare går fria, sade hon och menade att Sverige måste driva på för att systematiska våldtäkter ska klassas som tortyr. När det gäller Sydafrika kräver vänsterpartiet: "Inget upphävande av sanktionerna mot den vita rasistiska regimen, förrän datum för val är utsatt och en övergångsregering utsedd!"

På det inhemska planet tog Eva Zetterberg bland annat upp energisektorn och menade att man skulle kunna slå två flugor i en smäll genom att satsa på biobränsle. Det skulle både ge fler arbeten och minska beroendet av kärnkraften. Stäng Barsebäck under 1994 för att visa på allvaret i en satsning på andra energikällor, föreslog hon.

På talom offentlig sektorn undrade hon om vissa politiker och konsulter aldrig fått leka affär när de var små, eftersom de envisades med att sälja och köpa tjänster på alla områden. Och om det är så lönsamt, varför inte privatisera hovet med kung och drottning? Låt de folkliga kungligheterna stå på egna ben och själva se till att få in pengar för att klippa av snören vid konstutställningar och brobyggen?

Det där med att leka affär kanske stämmer. Ibland när jag har sett regeringen i teve har de verkat ha väldigt roligt, nästan som på barnkalas. Bekymmersfria och leende har de sprungit runt och delat glass med varandra. Zetterberg har tagit kort under krisuppgörelser som han sedan sålt för att ge pengarna till välgörande ändamål. Det är klart att det var väl inget fel på den affären i och för sig. Men fördenskull kan man inte handla med allt. Det kan ta en ände med förskräck-

else, som i USA där privata mentalsjukhus kidnappar folk och

stämplar dem som psykiskt sjuka, syr in dem så länge sjukhuset får pengar från patienternas försäkring och sedan kastar ut dem. Strikt affärsmannamässigt.

Men åter till regeringens lekfullhet. Den är uppfriskande, när den inte går överstyr. Den jämsätter regeringen med demonstranterna. Det finns något löjligt i regeringens allvar, liksom det finns ett allvar i den löjligen vänsterslagordsversen:

Känner ni stanken från SE-banken?
Känner ni stanken från Handelsbanken?
Känner ni stanken från Gotabanken?
Känner ni stanken från Sparbanken Finn?

Guds myror är vi allihopa

Ja, liten som en myra är människan. En myra på en rutschbana som skrämmer en liten flicka, så hon springer bort till prästen på bänken och ber om hjälp. Det är ekofeministen Helen Friberg-Ohlsson som sitter och förbereder sig för en vänsterpredikan i Lunds domkyrka första maj. Hon blir irriterad och går motsträvigt för att döda myran, men besinnar sig och låter den leva.

En fantastisk iscensättning av lekfullhet och allvar var det vi fick uppleva, vi som gick i kyrkan vid halv sju-snåret på kvällen. Intill Lundagårds glesnande skaror av gulnande studentmössor kunde vi sluta upp bakom blåsorkestern som tågade in i domkyrkan tutande Venceremos, vi ska segra. Jag kan inte återge Helen Friberg-Ohlssons predikan, för det var ett sådant klapper av förstamajfirarklackar och ett sådant sorl av röster i kyrkan att prästen överröstades. Ni får själva läsa Johannesevangeliets elfte kapitel om Jesus, Maria, Marta och Lazarus. Sången gick fram där emot, men den kan jag inte förmedla. Dels låter det ju inte sig göra via svarta tecken på vitt papper, dels har jag ingen sångröst. Sen strax bakom mig satt det män som hade. Vore jag inte trekvartshedning skulle jag säga att det var en gudomlig upplevelse att lyssna på dem när de hov upp sina röster: Brödet är brutet för alla. Gudstjänsten slutade med att vi allihop med Astrid Lindgren sjöng Du ska inte tro att det blir sommar, ifall inte nån sätter fart!

Ulrika Jakobsson

Simrishamn

Soligt över hamnen, kyligt i vinden, varmare i politiken, glänsande sidenfanor som en röd bukett på Bornholmskajen - inga banderoller.

Svagt som varuhusens bakgrundsmusik ("muzak") hörs Arbetets söner från högtalarna. Av publiken är femtio, sextio personer synliga, ungefär lika många sitter i sina bilar med nedvevade fönster.

Gun Hammar till mikrofonen, dåligt ljud och knappt hörbart läser Gun det brevvar hon fått från Moder Svea, som fick ett brev från Gun för precis ett år sen, där Gun varnade för sol-och-vårande EG-kavaljerer.

Röda Kapellet spelar - fler musikanter än någonsin. Jörn Svensson ordnar med högtalarljudet, som strax kraftfullt bär hans ord "kanslihusets rövargång" uppför Storgatan till Sillastans kanslihus.

Intill hamnkiosken står Margareta Arvidsson (m), ordförande i kommunstyrelsen och får höra att budgetunderskottet är en konstruktion, överdriven och falsk för att få oss mjuka i ryggen.

Samspelt och välövat hörs Röda kapellet igen, innan Jörn åter tar till orda, nu om EG och Unionen. Frihandel har vi redan gott om - genom EES-avtalet - i vissa stycken t o m bättre. Ännu väljer företagen handelspartners. Inom unionen skulle Japans överlägsenhet inom modern teknik inte komma oss tillgodo. Att Sverige har Europas starkaste ekonomi - än så länge - vi blir lite häpna, när Jörn ger oss den upplysningen!

Blir vi unionsmedlemmar utgår all makt från ministerrådet.

"All makt utgår från folket" skulle bara duga som broderi på en ordspråksbonad.

När mötet antagit ett uttalande mot den sociala nedrustning som pågår, spelar Röda Kapellet avslutningsvis Internationalen, armar med knutna nävar i luften, utom skrivare av dessa rader som icke och aldrig och under några omständigheter har kunnat höja armen; synminnet av höjda armar med sträckta fingrar är outplånligt.

M-A

Trelleborg

På Röda Kaspellet, Mats Sjölin och Jessica Halvarsdotter lyssnade cirka trettio personer inklusive Röda Kaspellet, MS och JH. Evenemanget fick dock ett bra utrymme i Radio Malmöhus.

Helsingborg

Partiföreningen höll första majmötet på Gustav Adolfs torg. Katja Rajala och Eva Zetterberg hade lockat drygt 100 åhörare. Beträffande Evas tal hänvisas till referatet om första maj i Lund. Katja häcklade borgarna, men nog har lite av hennes tidigare fräsighet slipats av i mötet med kommunalpolitikens realiteter? En av Röda Kappellets 1-majorkestrar spelade däremot friskt.

Att sätta skottpengar på nynazister

Några tankar kring solidaritetens gränser

Den 2 juni 1967 sköts Benno Ohnesorg ned på öppen gata av polisen i Berlin i samband med demonstrationer vid den persiske shahens besök i Förbundsrepubliken. Den 30 november 1992 sköts Mikael Krusell ned av en polisman i Malmö, i detta fall utan några uppenbara politiska omständigheter.

Benno Ohnesorg var student, en medlem av den akademiska vänster som då befann sig på frammarsch; hans död följdes av en rad demonstrationer och kom att märkbart påverka den politiska utvecklingen i Västtyskland under det sena 60-talet. Mikael Krusell var ett skinhead, kanske en nynazist (om man inte har för stor pretention), och få har visat sin vrede över hans död annat än hans olyckliga föräldrar, som envetet hävdade den kätterska uppfattningen att deras son trots allt var en människa, med en människas rätt att leva, och inte ett skadedjur som kunde utplånas utan några juridiska följder för den skyldige.

Skrapa på ytan

Vad kan man då lära av detta? Som vanligt ingenting, om man nöjer sig med att se till ytan, men så mycket mer om man besvärar sig om att skrapa lite på den.

Mikael Krusell var ett skinhead, en påstådd nynazist – lika mycket av en paria som medlemmarna av den kommunistiska vänstern, när jag var barn på 50-talet. I dag sitter vänstern tämligen trygg i Sverige. Åtminstone inom den akademiska världen kostar sympatierna inte märkbart på. Jag kan fortfarande kalla mig kommunist, jag kan när jag så önskar bära Lenin på kavajslaget, enröd stjärna i mössan på första maj. Jag kan till och med lära mina studenter ett åtminstone rudimentärt dialektiskt och materialistiskt synsätt på historien – allt utan att frukta för liv och hälsa. Ingen vän av ordning slår mig till marken, ingen mobb krossar mina fönster med stenar och andra tillhyggen. Vad har då jag gemensamt med Mikael Krusell?

Krusells rätt att leva

Varför skulle vänstern solidarisera sig med en nynazist? Låt oss inte blunda för det uppenbara: om det kommer till det yttersta, handlar det om personer som antagligen inte skulle tveka att krossa skallen på oss. Men vi är inte där nu. I dag vill jag påstå, att vi faktiskt har all anledning att kämpa för Mikael Krusells och hans gelikars rätt att leva. I lördags, den 1 maj, log polisen vänligt mot oss i vårsolen – vi anses nämligen inte farliga. Men i måndags, den 3 maj, fick vi en påminnelse om att det inte alltid varit så: jämnt ett kvartssekel hade förgått, sedan jag handgripligen kände repressionens händer på

mina axlar. Jag hade turen att hamna vid den "torra" grunden utanför tennisstadion i Båstad, men släpad och hanterad blev jag. Det gav mig inga fysiska men, men väl ett nyttigt psykiskt trauma: den outplånliga lärdomen att vi tillåts agera och finnas till endast så länge som statsmakterna betraktar oss som ofarliga – aldrig en dag längre.

Med andra ord: antingen måste vi kapitulera och erkänna att den svenska vänstern förvandlats till ett lik, inte ens ett otrevligt stinkande lik utan ett prydligt och garanterat ofarligt fossil; eller också måste vi inse att den stunden en gång kan komma, då de härskande åter skall se oss som ett hot – den dagen löper vi risken att behandlas på samma sätt som man nu behandlat Mikael Krusell.

Borgerlig individualism?

Voltaire hävdade vikten av att kämpa för en människas rätt att yttra sin åsikt, även om man allt annat än sympatiserar med den – ett utslag av borgerlig idealism, skulle man kunna tycka (fast sådan är väl gångbar nu?). Men det är faktiskt mer än så, för vad Voltaire hävdade var sann solidaritet, framvuxen ut hans egna erfarenheter av politiskt förtryck: fängelsestraff i Bastiljen och exil i England.

Det handlar om ett reciprok förhållande: jag försvarar dig, därför att du (åtminstone objektivt) försvarar mig. Vi stödde inte Vietnams folk för att vi tyckte synd om människorna där, utan därför att vi menade oss ha en och samma fiende. Voltaire hävdade inte att en antagonists rätt att yttra sina åsikter utifrån menlös idealism, utan därför att han insåg att han endast på detta sätt kunde få stöd för sin egen rätt att tala. Vi har ingen anledning att ställa oss bakom nynazisternas yttrandefrihet för deras skull, men väl för vår egen.

Tillåt 30-novembertåget

Jag hör till den föga ansedda minoriteten, som faktiskt tycker att extremhögern bör få vandra genom staden med sina facklor den 30 november – inte för att jag gillar herrarna i fråga och inte för att jag känner någon överdriven intressegemenskap med Karl XII. Men hur stor sympati jag rent instinktivt känner för de kämpar som är efter år går ut på gatan för att sätta stopp för taget, tror jag egentligen att de tänker och handlar fel.

Det är farligt att bidra till ett prejudikat mot den fria demonstrationsrätten. Vi är snubblade nära en situation, där polisen ges de facto-rätt till politiska ståndpunktstaganden vid tilldelande av demonstrationstillstånd. Ännu så länge hindrar de inte oss, men som sagt: det visar bara hur föga respekt de styrande hyser för vår farlighet. Den dag de vänder sig mot oss kan det redan vara för sent. Det är i dag

vi måste kompromisslöst stå upp för att försvara allt vad medborgerliga fri- och rättigheter heter. Endast genom att bestämt hävda 30-novemberföreningens rätt att demonstrera och skinheads' och nynazisters rätt att leva kan vi i längden försvara oss själva. Att vi en dag kanske tvingas slåss mot just dessa grupper, är en helt annan historia.

Ett blodigt hån

Och därmed tillbaka till Mikael Krusell. I veckan som gick frikändes den som dödade honom från all ansvar, och hans föräldrar fick sitt straff utmätt av den överhet som de haft fräckheten att sätta sig uppemot. genom att tvingas betala rättegångskostnaderna skall de knäckas ekonomiskt. Tankarna går osökt till en inte så avlägsen tidpunkt, då det var vänstern som skulle läras veta hut. I den famösa menedsrättegången i Göteborg i början av 70-talet visade statsmakterna också på faran av att angripa polisen, dess väpnade arm. Den gången blev uppståndelsen stor – sällan erkänner de härskande så öppet, att det vackra talet om domstolarnas frihet från den politiska makten ingenting annat är än ett blodigt hån.

I dag tiger vänstern: det är inte vårt bord, tycks de mena, om en högerextremist berövas sina mänskliga rättigheter, det är inte vår sak, om ett skinhead slaktas. Men det är det.

Örjan Wikander

Ögonblick & mediamjolk

heter en utställning på Mejeriet 12-13 maj. Det är elever från Kommunikation och Media vid Polhemskolan som vill visa vad de kan. Det kommer bli filmvisning, debatter, levande musik och mycket annat. Till exempel kommer Niklas Törnlund att uppträda med diktläsning och gitarrspel på torsdagseftermiddagen. Eleverna ställer ut såväl konventionella som okonventionella foton, filmer, illustrationer, texter m.m. Det ordnas debatter med dagens mediafolk. Teman: Är nyhetsjournalistiken könsbunden? (12/5 kl. 11), Bildmanipulation. Kan man lita på bilden i framtiden? (12/5 kl. 18), Radiokanalernas framtid. Coca Cola och topp-listor? (13/5 kl. 11).

På onsdagkväll blir det rockmusik med Mountain Dew, Fata Morgana och Tefatsfolket. Biljettförköp på Mejeriets Café, Folk&Rock och Gleerups Artist (30 kr/dagpass eller kvällspass).

Kom och tyck till!

Ur Eva Z:s tal i Lund

Igår redovisades en ny undersökning om inställningen till EG. Den visar att nejsidan ökat, nu cirka 45 procent. Det vore lätt att jubla och hävda alla nackdelar med ett svenskt EG-medlemskap. Jag tror att man ska vara försiktig på den punkten. Vänsterpartiet säger nej till EG, men vi ska inte blunda för att ett medlemskap skulle innebära vissa fördelar för Sverige. Många ser också EG-projektet som ett fredsprojekt, där de europeiska staterna kan samarbeta, men inte ta till vapen mot varandra. Ändå säger vi nej. För vänsterpartiet anser att frågan om demokrati och oviljan att ingå i militära pakter går före frågan om vinster för de svenska företagen. EG innebär ett gigantiskt byråkratiskt system. För närvarande pågår förhandlingar om vi ens själva ska få besluta över den svenska alkoholpolitiken. Därför säger vi nej till EG.

Om man räknar in miljö-kostnader, kostnaden för förstörd natur, kostnader för olyckor pga av ökad vägtrafik mm framstår Öresundsbron som en sällsynt usel affär. Det är inte en slump att Sveriges alla politiska ungdomsförbund, de flesta kvinnoförbund och alla miljöorganisationer är emot bron. När ska de medelålders männen sluta att tvinga på ungdomen saker de inte vill ha?

Våra ungdomar är kloka. De värdesätter andra ting högre än möjligheten att åka bil överallt; de sätter en levande miljö, kamratskap, fred, solidaritet, idrott, kultur och kunskap högre än fler prylar och naturskövling.

Nya avancerade snabbtåg skulle med en seriös satsning – som vi vill ha – konkurrera ut stora delar av flyget och långväga vägtransporter. Då behövs inga nya motorvägar.

Den offentliga sektorn är överlag effektiv och står för att fördela resurserna rättvist, och jag vill instämma i Bodil Malmstens dikt "Ur Liturgi för den offentliga sektorn, den enskilda människan och sophämtningen; trosbekännelse":

Jag tror på en helig allmänlig offentlig sektor
De levandes uppståndelse och ett jävla liv

...
Jag tror på de stora frågorna och de kolossala problemen
Jag tror på den lilla tingsrätten och den stora stötestenen
Jag misstror den enda vägen jag tror på de många stigarna
Stig Claesson, Stig Larsson, Stig Dagerman
och min egen enskilda stig
En olika kommer sällan ensam

Första maj i Stockholm

Utlokaliserad till huvudstaden under helgen hade jag ffg tillfälle att studera firandet där — speciellt intressant naturligtvis som jämförelse med Lunds, där man ju känner sig betryggande hemma från år till år.

Först till det mest glädjande: det var en STOR demonstration. Samlingspunkten Mariatorget var alldeles packad med folk, orkestrar, banderoller och barn. Det var omöjligt i den glada röran att hitta någon speciell paroll att gå under, det var bara att ta en sektion där det såg ovanligt rött och trevligt ut. Fast jag blev delvis beblandad med ett gäng fräcka anarkister i mörk kostym och slips (!), 30-talsfrisyrer och smårunda solglasögon. Vänstern i Stockholm är så trendig.

Jag har ingen exakt siffra på hur många som gick i tåget, men polisen räknade med 10 000 i Kungsträdgården. När vi i första hälften redan var framme där, meddelades det att slutgruppen just passerade Slussen, vilket säger en del för den som kan Stockholms topografi. Stor demonstration alltså, och med en påfallande ung sammansättning. Med mina 43 år tillhörde jag definitivt den äldre minoriteten. Det kändes som om den vänstervåg man har anledning att vänta sig nu avgjort är under uppbyggnad. Och det var heller ingen mesig vänster; skyltar och banderoller var avgjort mer revolutionära än man på sistone vant sig vid från partiets sida. Till och med Che Guevara förekom ganska ymnigt.

Organisationsmässigt kunde man notera att Stockholm fattat detta med talkörer. Det var ett väldigt tryck på dem, och så vitt jag kunde se hade varje sektion en egen megafonman som höll det hela igång. Det var mycket effektivt; dagens största succé var parollen "Den som inte hoppar, gillar Calle Bildt". Vi hoppade entusiastiskt, och en glädjande hög procent av trottarens åskådare skuttade också.

Det enda som verkligen saknades var en blåsorkester. Jag vet inte var Röda Kapellets systerorganisation i Stockholm höll hus, men de var i varje fall inte där. Bortskämd från Lund tyckte man att det blev tomt.

Slutligen en tankeväckande sak när det gäller historisk källkritik, ögonvitnesskildringar etc. Inte märkte jag ett dugg av äggkastning och handgranater?? Bäst så, men man undrar ju.

VB:s regionalreporter

Från V-distriktet

Sydafrika går till val

De första allmänna valen kommer att hållas inom kort. För att majoritetsbefolkningen, de svarta, skall kunna och våga använda sina nyvunna rättigheter, måste information och instruktioner komma dem till godo. ANC ber om hjälp.

Utbilda en väljare i Sydafrika för 25 kr. Sätt in pengarna på pg 26 83 82-9, ABF Dalarna. Märk talongen ANC.

Kvinnor i Norden mot Unionen

Gränsträff 15 maj Huvudtalare Birgitta Hambræus.

I Helsingborg, Terrasstrappan, Stortorget kl 10-11. I Helsingør kl 12-14, Det Gl. Toldkammer (intill station och färja).

Sydsvensk träff för socialistiska seniorer

Tisdag 11 maj kl 10.30, Folkets Hus Ljungby.

Berith Eriksson: Social trygghet för alla?

Gudrun Schyman: torgmöte kl 13.30

Pris 80:- inkl morgonkaffe och lunch. Anm. Vänsterpartiet, Bäckgatan 13, Växjö 0570-139 43.

Hoppets namn är motstånd

Kristna för socialism ordnar ett sommarmöte om kristen tro och politisk fantasi på S:t Sigfrids folkhögskola på gamla kungsgården Kronoberg. Mötet pågår 1-4 juli. Intr. kan höra av sig till Mary-Anne på distriktsexpeditionen tel. 040-19 27 87.

Studieresa till Strasbourg

Isamarbete med Socialistisk Folkparti ordnar distriktet en resa till Strasbourg med prel. datum den 27-31 okt. Resan har 30-35 platser och kostar 1595 DKK/pers. Priset inkluderar tåg- och liggvagn från Köpenhamn, hotell med frukost, besök i EG-parlamentet och återresa.

Reseledare är Grete Lützou och Nis Bech. Mary-Anne Börje är samordnare och "reseledareassistent."

Anmäl deltagande så fort som möjligt, inbjudan går nämligen ut till alla partidistrikten. Ring expeditionen 040-19 27 87.

Att beställa från distriktsexpeditionen

Fackliga Vänsterbladet nr 3. Flygbladsmallen "Försvara avtalsrätten mot nygammalt direktörsvalde." Wiktoriprotesten från Trelleborg - Försvara våra sociala rättigheter" - lista för namnunderskrifter.

Synpunkter på distriktets verksamhetsplan

skall vara DX tillhanda senast den 21 maj för att DS skall kunna anta den på mötet 23 maj.

Distriktets sommarläger vid Hjertasjön

Vi påminner om årets sommarläger. Läget inträffar den 24 juli - 1 augusti, för sextonde året i följd, som vanligt vid Hjertasjön utanför Lönsboda. Det är ett familjeläger, inslaget av barn brukar vara betydande.

Förmiddagarna ägnas åt diskussioner av aktuella och politiska frågor. Eftermiddagarna upptas av bad, idrott, fiske, kanoting. Ibland ordnas utflykter. Alla vuxna och de äldre barnen deltar i matlag och barnpassning. På kvällarna samlas man kring den öppna elden. Intressanta och tankeväckande inledare till diskussionerna utlovas. Ytterligare information och anmälan kan göras till Göran Hellberg, tel 040 - 92 92 56, Lars Nilsson 046 - 14 96 14 eller Per Roijer 046 - 13 28 40.

Malmö 1.5

Det är väl troligt att C.H. Hermansson drog en del extra folk till demonstrationen och mötet i Malmö - bl.a. ett gäng nord-skånska Flammanförsäljare - men det stora nytillskottet var ju ungdomar, och de kom kanske inte i första hand för en partiledarveterans skull. Men CH var i god form och anslöt till Malmöhistorien i sitt tal, till Axel Danielsson och dennes tal om Malmö som en stad där skillnaderna mellan fattig och rik var särskilt tydliga. Historien upprepar sej, menade CH.

Det är nog inte så dumt att sluta demonstrationen i en park som man gör i Malmö. Folk slår sej naturligt ner i grönskan och blir gärna sittande.

Fredag 14 maj bilfri folkfest på Mårtensstorget

Vi vill visa ett levande Mårtens-torg, istället för den trista P-plats för bilar som det oftast är.

Vi, det är ett gäng vanliga människor som kallar oss "Miljön i Centrum".

Manifestationen är helt laglig. Vi betalar en biljett och parkerar vårt fordon, den oöverträffat miljövänliga cykeln, på P-rutan.

Ta med picknickorg, schackspel, volleyboll etc och familj och vänner. Vi festar till 17.00

Neutraliteten förlegad?

Är neutraliteten en förlegad doktrin? Fib-juristernas ordförande Erik Göthe diskuterar de senaste årens kritik av Sveriges neutralitetspolitik onsdagen 12 maj kl 19.15 i Medeltidssalen, Folkets Hus. Mötet samarrangeras av Lunds FN-förening och Folket i Bild/Kulturfront Lund.

MÖTE MÖTE

KOMPOL Må 10.5 inget möte!

Röda Kapellet

Lö 8.5 appelmöte för V på Bantorget, Saml. 10.15 vid vattenkiosken.. för uppvärmning. Spelning 11-12. Repertoar: 1, 5, 11, 39, 133, 214, 227, 268.

Sö. 9.5 18.45 rep på Kapellsalen o. anm. inför spelningar Lö 15.5 Backakarnevalen kl13, på Smålands (Nej till EG-PUB)kl 20 samt på 50-årskalas för Roland o Gunnlög. Repertoar Backa: stä: 43, 158, 227, 233, 257, 258, 275. Gå: 39, 173, 238, 275. Ta med skrammel! Info och förslag från programgruppen inför nästa säsong.

Sö 16.5 18.45. Rep. på Kapellsalen med Birgit inför konserten i Stadsparken 1 aug. Tema: I filmens förtrollade värld. Längre diskussion och beslut om (förslagen inför) Kulturturnaten och vinterns projekt.

Louise Bjär förfogar över biljetter till Lars Noréns nya pjäs "Sommar", onsdagen den 26 maj. Pris 70:- alt. 100:- (ord. 140:-) Vill du ansluta? Ring omgående Louise tel. 040-11 56 11 och anmäl dig. Ta med pengar till rep. 9/5!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red.onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69